

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011620
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011620.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka, v trestnej veci proti odsúdenému S. S., nar. XX.X.XXXX v I., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 7. januára 2015, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. novembra 2014, sp. zn. 2Pp/86/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného S. S. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Odsúdený S. S. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/33/2013 zo dňa 30.10.2013, pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 06.02.2014, pričom trest má po započítaní väzby a výkonu trestu predpokladane vykonať dňa 11.04.2015. Následne nastúpi na výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/80/2014 zo dňa 23.05.2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm.a) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 11.04.2016. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie od 11.10.2014.

Dňa 22.9.2014 podal odsúdený S. S. na Okresný súd v Trenčíne návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 24.11.2014, sp. zn. 2Pp/86/2014 rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. s použitím § 415 ods.1 Tr.por. zamietol návrh odsúdeného S. S. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/33/2013 zo dňa 30.10.2013 a trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/80/2014 zo dňa 23.05.2014 s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený S. S.. V písomných dôvodoch sťažnosti zo dňa 24.11.2014 a 9.12.2014 namietal, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o jeho podmiennečnom prepustení porušil ustanovenie § 37 Tr.por. s poukazom na skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody a teda jednalo sa u neho o povinnú obhajobu, pričom súd prvého stupňa mu neustanovil obhajcu. Uvedené považuje za porušenie jeho práv. Žiadal, aby ho krajský súd podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a určil mu primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného S. S. nie je dôvodná.

V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd postupoval správne a konaním pred prvostupňovým súdom neboli porušené práva odsúdeného tak ako ich namietal v podanej sťažnosti. Ustanovenie § 37 Tr.por., na ktoré sa odsúdený odvoláva, určuje podmienky povinnej obhajoby týkajúce

sa časti konania po vznesení obvinenia do právoplatného rozhodnutia vo veci. Vo vykonávacom konaní podmienky povinnej obhajoby upravuje ustanovenie § 38 Tr.por., pričom možno konštatovať, že u odsúdeného S. S. podmienky v zmysle tohto ustanovenia na povinnú obhajobu splnené neboli. Nič však odsúdenému nebránilo v tom, aby si obhajcu zvolil na plnú moc, čo však neurobil. Vzhľadom k uvedenému práva odsúdeného v tomto smere porušené neboli.

Napokon prvostupňový súd postupoval správne a zákonne keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods.1 Tr.zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

V posudzovanej veci odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, aj tu krajský súd ako aj okresný súd dospel k záveru, že odsúdený si plní svoje povinnosti, čo vyplýva z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava zo dňa 2.10.2014 tak, ako ho podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Na druhej strane je v hodnotení konštatované, že program zaobchádzania plní čiastočne, nakoľko nedošlo u neho k zmene postoja k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej naďalej zastáva len čiastočne kritický postoj. Resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné, najmä z dôvodu opakovaného páchania trestných činov, ku ktorým neprejavuje dostatočne kritický postoj a tiež z dôvodu nízkej úrovne osvojenia si pracovných návykov. Pritom krajský súd považuje za nutné zvýrazniť tak, ako to konštatoval i okresný súd, že v minulosti bol S. S. 12 x súdne trestaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť a to aj k nepodmiennečným trestom odňatia slobody. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti. Na základe uvedeného potom aj krajský súd dospel k záveru, že v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodom očakávaní vedenia riadneho života po podmiennečnom prepustení. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy, čo v prejednávanom prípade zistené nebolo.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného S. S. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.